

Lesemålet

Av Chelsea Mortensen

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Anders hørte på søsteren som leste da familien hadde skriftstudium. Han prøvde å følge med på nettbrettet sitt. Men det var vanskelig å konsentrere seg om ordene.

Å lese hadde alltid vært vanskelig for Anders. I fjor fant han ut at han har dysleksi. Dysleksi er en lærevanske som gjør det vanskelig å lese. Hjernen blandet sammen ord og bokstaver, og øynene hoppet bortover siden når han prøvde å lese.

Søsteren leste ferdig sitt vers, og broren hans leste det neste. Men Anders leste ikke. Han likte ikke å lese høyt. Å forstørre skriften på nettbrettet hjalp litt. Men han mislikte hvor langsom og keitete lesningen hans

var. Han gjorde så mange feil! Han måtte legge så mye arbeid i noe som virket så lett for alle andre.

Da de var ferdig med å lese, så Anders og familien på en video. Det handlet om programmet Barn og ungdom

“Sett dere personlige mål som krever noe og utfordrer dere,” sa eldste Gong i videoen. “Oppdag nye talenter, interesser og ferdigheter.”*

Anders tenkte på målene han kunne sette seg. Kanskje han kunne lære å bake småkaker. Eller bli bedre i fotball!

*Ansikt til ansikt med eldste Gerrit W. Gong (verdensomspennende sending, 17. nov. 2019), Evangeliebibliotek.

Så så han på Mormons bok på bordet. Å bli flinkere til å lese hørtes ikke ut som et veldig morsomt mål. Men han ønsket å kunne lese Skriftene sammen med familien sin.

“Jeg vet hva jeg ønsker at målet mitt skal være,” sa han til pappa.

“Hva er det?” spurte pappa.

Anders tok opp Mormons bok. “Jeg ønsker å lese høyt et vers i Mormons bok hver dag.”

“Det høres ut som et godt mål,” sa pappa. “Når vil du begynne?”

“Nå!”

Anders gikk til rommet sitt og lukket døren. Han ville ikke at noen skulle høre ham. Så åpnet han sin Mormons bok. Han blandet sammen noen av ordene, men det tok ham bare et minutt å fullføre det første verset. *Det var ikke så ille*, tenkte han.

Anders leste et skriftsted hver dag. Det var vanskelig! Han følte heller ikke at han ble noe flinkere. Men han fortsatte å jobbe.

Så en dag på skolen sa læreren: “Oi! Så fort du lærer.”

Anders så opp fra leksene sine. “Er det sant?”

Hun nikket. “Du har virkelig fremgang.”

Anders så ned på ordene på arket sitt. Det var mye lettere å lese dem nå enn det hadde vært før. Hans mål om å øve på å lese Skriftene, hjalp ham også med å lære på skolen.

Da han kom hjem, løp han opp trappen for å lese i Skriftene sine. Da han så på siden, stokket ordene seg fortsatt. Men det var lettere å finne ut hva som sto der.

Anders gledet seg til familiens skriftstudium den kvelden.

“Du, pappa,” sa han. “Kan jeg hjelpe til med å lese i dag?”

Pappa smilte. “Gjerne det!”

Anders fulgte nøye med mens brødrene og søstrene hans leste et vers hver. Da det var hans tur, leste han verset langsomt for å forsikre seg om at han uttalte hvert eneste ord riktig. Da han var ferdig med å lese, så han opp. Alle smilte til ham.

Selv om han ikke var en fullkommen leser, følte Anders seg stolt av seg selv. Han visste at når han arbeider hardt, vil vår himmelske Fader alltid være der for å hjelpe ham. ●

ILLUSTRASJONER: KELLY SMITH